

Dům s neviditelnými příčkami

Čtyři zastřešené zdi – to je nejdůležitější věc na světě. Z této „zásuvky“ nebo více či méně zařízené „kostky“ proudí zlo i dobro, tedy to nejlepší i nejhorší směřuje k člověku, který tam žije, jí a spí, myslí a vymýšlí, bouří se i rezignuje, miluje i nenávidí, pracuje nebo si válí „šunky“, tvoří a sní, raduje se i trpí.

Žádná živá bytost neunikne vlivu domu, v němž žije. Proto místo takových mladických znaků vzpoury, jakými je čmárání po zdech, bujné hřívy a špinavý zevnějšek, upřednostňuji například protest ve formě vytvoření „domu s neviditelnými příčkami“, jak to v polovině padesátých let minulého století udělal architekt Nicolas Schöffer.

Samozřejmě, Schöfferův dům nestál dlouho, jen deset dní během nějaké výstavy. Šlo pouze o pokus, znepokojící a nepřesvědčivý. Ostatně to se stává vždy, když se příliš brzy pootevře okno do budoucnosti.

Neměl jsem to štěstí podívat se na ono vzácné dílo, ale stačil mi autorův popis:

„V roce 1955 jsem nějakým nevysvětlitelným zázrakem získal úvěr na realizaci domu s neviditelnými příčkami. Na deset dní. Ve Francii je možné dělat drahé architektonické pokusy, pouze to nesmí dlouho trvat. Vytvořil jsem dům z kovových konstrukcí, kde jedna část měla podobu lichoběžníku, druhá byla okrouhlá a nebyly odděleny žádnou příčkou.

Lichoběžníková část byla nehlučná, chladná, modrá. Okrouhlá, velmi hlučná, infračervenými paprsky ohří-

vaná na 45 °C a svítilo v ní červené světlo. Když jste prošli imaginárním předělem mezi lichoběžníkem a kruhem, prostředí se úplně změnilo.“

Jsem stále více přesvědčen, že obal může vyvolat změnu obsahu. Konec konců není právě architektura nejcharakterističtějším znakem doby?

Ať mi čtenář promine, jestli do omrzení opakuji známé pravdy; právě takovým způsobem se snadněji přijme paradoxní skutečnost, k níž v konečném důsledku dospějeme.

Pyramidy čisticích prostředků

Každé období, každou epochu v historii lidstva může symbolizovat nějaký monument, který výstižně vyjadřuje podstatu, hodnotu a existenci určitého civilizačního prvku. Mám uvést příklady? Jsou všeobecně známy.

Pyramidy charakterizují Egypt faraonů. Svým způsobem vysvětlují příčiny a následky jeho tajemného náskoku ve vývoji lidstva. Chrám v Angkoře a jeho kamenný rébus, naznačují khmérské tajemství. Pokud jde o řecký zázrak, jeho nejlepším svědectvím jsou Parthenon a Erechtheion. Z nejzávažnějšího období římské historie se nám zachovala monstrózní ukázka: Koloseum – „kousek kamene spočívající na kousku slávy“, jak Victor Hugo výstižně nazval Vítězný oblouk v Paříži.

A mohli bychom pokračovat...

Víme, že katedrála v Chartres, to křesťanství vtesané do kamene, o dávnověkém rozkvětu lidstva promlouvá

více, než všechny odborné výklady. Tím spíše, že současnost je ochuzena o všechnu tu jarní mízu.

Podobně zámek ve Versailles a palác Les Invalides jasně dokazují, proč a jak bylo století Ludvíka XIV. velké. Stejně velké, dokonce ještě větší, bylo století Ludvíka XV., protože k velkoleposti se přidružily vznešenost a půvab, duchaplnost, oslava vkusu a elegance. Architekti té doby po Francii rozeseli nespočetná vele díla, která nám připomínají – téměř v každé ulici staré čtvrti —, že Starý režim (*Ancien Régime*) si dokázal vychutnat půvaby života.

Následující úpadek civilizace se rovněž projevil v nedostatku architektury. Francouzská revoluce místo pomníku postavila gilotinu...

A pokračujeme až k současnosti.

Třetí republiku prezentuje Eiffelova věž; po druhé světové válce se zase objevilo množství neobvyklých škaradých pomníků.

Pro čtvrtou republiku je architektonickým symbolem průměrné úrovně sídliště s papírovými zdmi a pórovitou krytinou.

Pokud jde o pátou republiku, projevila se nejoriginálněji v celé historii lidstva: nikoliv památkem, nýbrž čištěním a mytím. Po pařížských fasádách se „valily“ proudy čistících prostředků a dodaly městu nádherný mladistvý vzhled. Obnovení a vybělení dekorací, zděděných po předchozích stoletích, je výmluvnější než období gaullistické vlády, omezení francouzského území na evropský šestiúhelník nebo výbuch první francouzské atomové bomby.

2 SEDM DOMOVNÍCH RAN

Člověk sám je vždy ve špatné společnosti.

PAUL VALÉRY

Architektura je první z Umění; ostatní ji následují.

Proč taková výsada? Protože pouze ji je možné mezi dekoračním a průmyslovým uměním činit odpovědnou za štěstí a bezpečnost lidí.

„Krása je pouze příslibem Štěstí,“ říkával Stendhal. Příklad, který však výrobci Krásy nedodržují, s výjimkou Architektury. Bezpečí může poskytnout pouze Architektura.

Malířství je výlučně dekoračním uměním a burzou barev. Sochařství „zalidňuje“ parky a náměstí bustami a pomníky. Hudba rozechvívá citlivé stránky duše. Tanec je neplodnou rozkoší a nevyslyšenou modlitbou. Divadlo je společenským uměním s omezenou odpovědností. Řečnictví uměním lži a zrad. Vražda je pouze uměním miniaturní války. Poezie s jejím zlatým klíčem otevírá jen prázdné kufry...

Ale Architektura je silná a smysluplná. Má estetické i společenské poslání. Podle toho, zda vytváří pěkné nebo méně pěkné prostředí, zda postavené domy obyvatelům nabízejí více či méně materiálního a morálního po-

hodlí, větší, případně menší pohodu pro duši, budou i lidé různí: šťastní nebo méně šťastní.

Je tedy Štěstí tím nejdůležitějším? K němu se upírají všechny naděje, přání, snažení; jeho hledání se často omlouvá menšími podlostmi a dokonce i velkými zločiny.

Protože dům rozhoduje o štěstí nebo neštěstí svých obyvatel, je potřebné jeho výběru věnovat náležitou pozornost. Čistota, pohodlí a ozdobné doplňky nejsou dostatečnými důvody. Nejdůležitějším faktorem je podle mne vhodnost:

– především je nutné zjistit, zda obydlí obyvatelům vyhovuje nebo nevyhovuje,

– zda na ně působí blahodárně či zlobně,

– zda jejich zdraví chrání nebo ničí,

– případně zda přispívá k jejich štěstí nebo k neštěstí.

Je vůbec možné se tohle všechno dozvědět dříve, než se nastěhujeme? Existuje prostředek k odhalení zlobného působení domu, abychom je nemuseli poznat až na vlastní kůži? Kdybych nemohl odpovědět kladně a s jistotou, do psaní této knihy bych se nepustil.

Čtenářům teda prozradím:

1. jak zjistit, zda je dům bezpečný;
2. jak očistit, neutralizovat a zneškodnit nebezpečná nebo prokletá místa, pokud v něm musíme žít;
3. jaká opatření je potřebné udělat, než si postavíme nebo koupíme dům.

V pasti

Krása, doplňky a pohodlí domu nebo bytu se dají snadno poznat. Při prohlídce prozkoumáme rozměry, osvětlení, rozložení, zařízení, hlučnost, výhled, větrání, okolí... Přesto i ten nejúzkostlivější zájemce o koupi neví, zda mu obydlí skutečně vyhovuje. Žádný architekt, hygienik nebo aranžér ho nemůže upozornit: „Pozor! Tento dům, který se vám zdá krásný, pohodlný a dobře situovaný, je pro vás nebezpečný; budete v něm nešťastný nebo nemocný. A hlavně do něho nevstupujte, než vás odborník ujistí, že dům se dá ozdravit či neutralizovat...“

Nový obyvatel obvykle netuší, že při vstupu do koupeného nebo pronajatého bytu padl do pasti; od této chvíle bude jeho osud ovlivňovat ona magická škatule ze čtyř zdí, z podlahy a stropu. Domov člověka vězní v síti linií a sil, což podmiňuje jeho zdraví a štěstí.

Na místech, kde člověk žije, spí, kde se začleňuje do určitého lidského společenství a geografického prostředí, se vystavuje bombardování, pronikání a působení sil, které:

- vyvěrají ze země, zaplavují ho z kosmu,
- vyzařují z materiálů, z nichž je dům postaven,
- z linií, které vymyslel nezodpovědný architekt,
- z nábytku a doplňků, jejichž geometrické tvary vyzařují různě silné vlnění, nebo z tajemných symbolů s nevysvětlitelnými okultními vlivy,
- z paměti zdí, které během dlouhých let zaregistro-

valy dramatické nebo nepříjemné události, způsobují neštěstí a otravují atmosféru...

Z těchto důvodů – pro jeden nebo několik z nich – se byt (případně jeho část) stává rezonanční klecí, v níž je obyvatel hračkou různých uvolněných sil.

Samozřejmě, jsou i **neutrální domy**, které ovlivňují obyvatele pouze svým pohodlím nebo jeho nedostatkem, luxusem či bídou, příjemným případně nezdravým ovzduším. Jistě není jedno, zda žijeme v díře nebo v paláci, v přízemí tmavého dvora, či v prosluněném sedmém poschodí, zda v garsonce bez kuchyně bydlíme čtyři, nebo dva ve velkém čtyřpokojovém bytě. Takové nevýhody nebo přednosti (zákonité důsledky majetkové nerovnosti) bijí do očí; není v nich tajemství a není na ně lék. Naopak, neviditelné vlivy, předmět mého studia, které vyzařují ze zdí bez vědomí obyvatel a ovlivňují jejich osud, je možné usměrňovat a zneškodňovat.

Je nesmírně důležité je odhalit dříve, než se staneme jejich obětí. **Kolik lidí** bylo nemocných celý život, kolik jich předčasně zemřelo, protože nevěděli, že jejich dům stojí na geologickém zlomu či jím prochází zemské záření! Kolik nešťastníků si zkazilo život, zničilo rodinné štěstí, protože bydleli na prokletém nebo zhoubném místě!

A kolik šťastlivců dosáhlo úspěchu jen proto, že bydleli v domech, kde neviditelné vyzařování podporovalo jejich kroky, posilňovalo zdraví a vytvářelo kolem nich šťastné ovzduší.

Existují totiž také **domy Štěstí**: obyvatel je v dokonalém souladu s obydlím tak, že jeho štěstí dosáhne neobvyklé vibrace. Taková privilegovaná útočiště předurčují

šťastný osud, vytvářejí příznivé podmínky, prostě působí zjevně blahodárně a s takovou silou, jako jiné domy zhoubně.

Na bytě je nejvzácnější to, když svým obyvatelům přináší štěstí. Taková výhoda – jasně dokázaná – by měla znamenat výhodnější ceny při prodeji nebo pronájmu. *Kdo se kdy vážně zajímal, zda předmět smlouvy působí příznivě či zhoubně?* Taková označení se při prodeji nemovitostí neuznávají.

Tím huř! V lepším případě se mi zdá nespravedlivé, že domy přinášející štěstí, nejsou oceněny více, než domy neštěstí. Některé domy a byty se prakticky nedají prodat, protože mají špatnou pověst. Takové zprávy se šíří rychle a daleko a vzbuzují pověřčivou hrůzu.

Případ Maurice Bessona

Slavný léčitel Maurice Besson se mi jednou svěřil, že pod cenu koupil nádhernou vilu v Panizole u Limoges. Dům zde měl špatnou pověst; jeho bývalí obyvatelé zemřeli na rakovinu. Maurice Besson to nezneklidnilo. Měl dostatečné znalosti i schopnosti, aby dům

očistil. Zbavil vilu všech zhoubných vlivů postupem, o kterém budeme mluvit v některé další kapitole. Od té doby Bessonova rodina žila šťastně a v dobrém zdraví ve vile „Chatanika“, kde předtím vládlo pouze neštěstí a nemoci.

Šťastný domov

Zda bydlíme v neutrálním nebo šťastném domě, nemusíme ani vědět. Ale v opačném případě je velmi důležité vědět to s jistotou: tak budeme mít možnost co nejdříve odejít (jakékoliv *přestěhování* je lepší, než být vystaven zhoubnému vlivu), nebo ve většině případů ozdravit dům relativně jednoduchými prostředky.

V této knize se jimi zabývám: některé jsou výhradně vědecké, jiné víceméně vycházejí z empirické magie. Problém je v tom, že prostředky se mění podle druhu škodlivého vlivu. Konstatovat působení může každý vnímavý pozorovatel; odhalit příčinu však vyžaduje znalosti a techniku, které se nepřednášejí *na žádné univerzitě*. Diagnóza musí být úplně přesná, aby se mohl připravit náležitý lék.

Nejdůležitější však je netrpět slepě a pasivně. Prvořadým zájmem každého obyvatele je prozkoumat tajemství zdí, mezi nimiž žije, a následně podniknout potřebná opatření, aby se do jeho domova vrátilo štěstí.

Příčiny negativního působení

Mnozí lidé (známí i neznámí) mi v dopisech označili domy se špatnou pověstí. Poskytli důkazy i vysvětlení. Mohl jsem si tedy ověřit každý případ. Jenomže kde na to vzít čas a peníze? A k čemu by to bylo dobré?

Nemíním nikoho přesvědčovat, že existují místa přinášející neštěstí. Skeptika nepřesvědčí ani konkrétní důkaz, založený na reálných faktech. Racionálně uvažující jedinec neuvěří, že se stal obětí negativního působení, a pověřivý zase z každé maličkosti obviňuje osud. Zdůvodňování obvykle nestačí k tomu, aby někdo změnil názor. Jak v Sedmi pilířích Moudrosti píše T. E. Lawrence, „o názorech se dá diskutovat, ale přesvědčení se mění pouze násilím“.

Obracím se především na ty, kdož vědí (ze zkušenosti nebo díky víře), že je nebezpečné překračovat tabu. Poskytnu jim prostředek, aby to mohli dělat beztrestně.

Mám na mysli ty, kdož se bojí o své zdraví a štěstí, když naslepo vstupují do nového domova; i ty, kdož chtějí vědět, co je potřebné udělat před započítím stavby vlastního domu. Neopomenu ani ty, kteří chtějí svá obydlí se špatnou pověstí ozdravit...

Nechci znepokojené obyvatele o ničem přesvědčovat, nýbrž je uklidnit a pomoci jim.

Logika říká, abychom postupně rozebírali příčiny zhoubného působení a hledali způsob, jak ho potlačit.

Po dlouhém váhání a třídění jsem našel sedm základ-